

tema del mes

Resposta. Bé. Jo crec que aquesta carta del senyor Tarradellas no es pot separar del conjunt de cartes que ell ha anat escrivint al llarg de molts anys. Des del temps del seu exili, n'havia fetes moltes d'aquestes cartes, que anaven signades per una persona determinada i que en feia una pila de centes còpies i les enviava a tot arreu. Jo mateix n'havia rebudes moltes. Aquesta, doncs, és una carta més, si voleu en un moment que, en benefici del seu propi prestigi, hagués estat millor que no hagués continuat escrivint aquestes cartes. Crec, precisament, que a qui fa més mal aquesta carta, és al mateix senyor Tarradellas i, crec, que per la història de Catalunya, també hagués estat millor que no l'hagués escrita. La meva opinió, doncs, no és gens favorable al contingut de la carta. No és que cregui que no sigui oportú, sinó és que les coses que diu, les inexactituds, les injustícies, i, en certa manera, els actes d'irresponsabilitat que estan continguts en aquesta carta, no són mai oportuns. Per tant, el que cal fer, és oblidar-la com més aviat millor.

P. Potser aquesta carta cercava una unitat en el govern de Catalunya, una unitat per defensar-nos a tots els atacs que enguany s'estan endegant des de Madrid.

R. Difícilment es pot donar aquesta interpretació, perquè ell comença per negar que aquest atac gairebé existeixi. De manera que si no existeix l'atac, no cal fer la unitat perquè no existeix l'atac, i amb la democràcia és natural que hi hagi un govern i una oposició, i no una unitat que esborri tota diferència entre el govern i l'oposició. Per tant, no crec que això sigui una interpretació vàlida perquè ell entén que no hi ha atac, i, al contrari, gairebé culpa al govern de la Generalitat d'alguna cosa desagradable que es pot haver produït.

P. Tot canviant de tema, quina és la vostra opinió del paper que juguen les revistes locals dins el redreçament cultural i lingüístic de Catalunya?

R. Doncs jo crec que és un paper imponentíssim i, per tant, cal potenciar-les, fomentar-les i mantenir-les, i també cal perfeccionar-les. De manera que convé que els seus continguts siguin de la major qualitat possible sense perdre el tó plaer i popular que han de tenir. Per això, han d'és

ser escrites molt correctament, procurar que no hi hagi defectes de caràcter lingüístic, que la seva qualitat literària sigui correcta, i, després que el contingut sigui interessant. Sobre tot també, defugir d'algunes coses en què algunes revistes locals hi cauen, que és la picabaralla petita, de barriada. Això, moltes no mereixen gens ni mica de inculcació en aquest sentit, perquè s'han sabut mantenir per damunt d'aquestes miserietes, però d'altres no, els hi sembla que la missió d'una revista local és entretenir-se amb miserietes. Això, naturalment, cal rebutjar-ho enèrgicament, i evitar caure en aquest pecat.

P. Finalment, quina és la vostra opinió sobre el futur de la Generalitat com institució de govern a Catalunya davant aquesta campanya de retallar que s'esta endegant des de Madrid?

R. Jo crec que el futur no està gens obscurit per aquestes pressions i aquestes campanyes. El nostre país té una vida llarga, se n'ha vist de moltes i se n'ha sortit de molts pitjors i d'aquesta també se'n sortirà. Perquè cal no exagerar. Perquè, quan nosaltres ja ens pensàvem que s'havia arribat en un grau de comprensió, però desgraciadament ens trobem en un moment de retorn a un cert grau d'incomprensió del nostre problema, però malgrat tot, no hem d'exagerar-ho doncs no tornem en els mesos anteriors a la mort del dictador, ni molt menys. Sinó que ens trobem en un moment de dificultats, que amb tenacitat, amb seny, amb encert, amb voluntat de superació, ens en sortirem.

peixateria

Permanyer

carrer Ximeno, 1

SANT HILARI SACALM